

דף קלה.

עין משפט א.

יו"ד סימן שלג סעיף א

א. ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ ישראל בין בפני הבית בין שלא בפני הבית.^א

הגה: וי"א דנוהג מן התורה גם בחו"ל, וכן נהגו.

עין משפט ג.

יו"ד סימן שלג סעיף ב

ב. אין חייבים בראשית הגז אלא כבשים בלבד^ב זכרים ונקבות, ואם היה צמרן קשה^ג ואינו ראוי לבישה פטור.

עין משפט ד.

יו"ד סימן שלג סעיף ט

ט. אין חייב בראשית הגז עד שיהיו לו לפחות חמשה צאן^ד ולא יהיה בגיזה שלהם פחות ממשקל ששים סלע^ה, ושתהיה גיזת כל אחד מהם לא פחות מי"ב סלע, ואם אחת מהם פחות מי"ב אע"פ שהשאר יש בהם ששים סלע או יותר, פטור.

עין משפט ה.

יו"ד סימן שלג סעיף יג

יג. מי שהיו לו גיזות הרבה ורוצה לחלק לכמה כהנים לא יתן לכל אחד פחות ממשקל חמשה סלעים אלא ה' סלעים ויותר שהיא מתנה מועלת שנאמר תתן לו.

ג. מחולין דף קל"ד ע"ב.

ס. שתלתה התורה ראשית הגז בשירות כהונה, דכתיב "וראשית גז צאנך תתן לו כי בו בחר ה' אלוהיך וכו', לעמוד לשרת", דהוי הראוי לשרת דהיינו רחלים שצמרן ראוי לעשות ממנו תכלת לבגדי כהונה. ש"ך ס"ק ב'.

ע. מחולין קל"ז ע"א מתנא דבי ר' ישמעאל.

פ. שם במשנה. דכתיב חמש צאן עשויות ודרשו בו שמעשות את בעליהן למצוה. ש"ך ס"ק ט'.

צ. כחכמים שם וכרב דימי ושאר אמוראי שם בדף קל"ז ע"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: ואינו חייב ליתן מהכל רק חמשה סלעים **ק**.

עין משפט ו. יו"ד סימן שלג סעיף ג.

ג. גזז הצמר ולבנו חייב **ר**, אבל אם צבעו פטור.

עין משפט ז. יו"ד סימן שלג סעיף ז.

ז. לקח הצאן מעכו"ם לגיזתו חייב בראשית הגז הגם שגדלו אצל העכו"ם **ש**, ואע"פ שחוזרין הצאן לעכו"ם אחרי גיזתו.

עין משפט ז.ט. יו"ד סימן שלג סעיף ח.

ח. המוכר גז צאנו הלוקח חייב להפריש, שאומר לו המוכר מתנה דכהן לא מכרתי לך ומה שלקחתי מעות בעד צמרי הוא שלקחתי **ת**.

עין משפט י. יו"ד סימן שלג סעיף י.

י. השותפים חייבים בגיזה לכהן והוא שיהיה בחלק כל אחד כשיעור **א**, אבל חמשה צאן בלבד של שני שותפין, פטורים.

דף קלה:

עין משפט א.ב. יו"ד סימן שלא סעיף יא.

יא. יג. שותפות עם העכו"ם מחייבת בתו"מ **ב**. כיצד, ישראל ועכו"ם שלקחו שדה בשותפות אפי' חלקו השדה בקומתה וכ"ש אם חלקו הגדיש הרי

ק. שיעור זה מדרבנן, אבל מן התורה סגי בכל שהוא. ש"ך ס"ק י'.

ר. שלא עשה בגוף הצמר דבר, אבל בצבעו שקנאו בשינוי הוי כמזיק מתנות כהונה, או שאכלן שפטור כדלעיל בסי' ס"א סעיף ל"א. ש"ך ס"ק ג'.

ש. שם בדף קל"ח ע"א.

ת. כך פירש הש"ך דברי השו"ע בס"ק ז'.

א. נלמד מחלה המבואר בסי' שכ"ו סעיף ג'.

ב. מברייתא בחולין.

טבל וחולין מעורבין בכל קלח מחלקו של עכו"ם, ואע"פ שמרחן העכו"ם חייבים בתו"מ^ג מדבריהם.

כמה דברים אמורים בארץ ישראל שהמעשרות הם מן התורה, ובשל תורה אין ברירה, אבל אם לקחו שדה בסוריא הואיל והמעשרות הם מדבריהם אם חלקו, חלקו של עכו"ם פטור מתו"מ, דיש ברירה בדבר דרבנן.

והיום שאין חיוב תו"מ אפי' בארץ ישראל אלא מדבריהם, גם בא"י חלקו של עכו"ם פטור.

עין משפט ג. יו"ד סימן שלא פעיף לה

לה. לט. פירות השותפין חייבין בתרומה ובמעשרות^ד, ואינם צריכים ליטול רשות זה מזה, ואם בא השני וג"כ תרם אין תרומתו תרומה, ובזה"ז אפי' אם בשל הראשון לא היה שיעור שקבעו חז"ל לתרומה אין תרומתו תרומה.

עין משפט ד. יו"ד סימן של פעיף ב

ב. עיסת השותפין חייבת^ה.

עין משפט ה. יו"ד סימן שכ פעיף ב

ב. בהמת השותפין^ו חייבת בכורה.

ג. ואע"ג דעודנו ביד עכו"ם ובעודנו בידו אמרינן דיש לו קנין להפקיע מיד מעשרות דכתיב דגנך ולא דגן עכו"ם, וה"ה דגנך המיוחד ולא שיש לעכו"ם שותפות בו, מ"מ לא פוטרין כיון שחולקין אותו במדה וקרינן ביה דגנך בחלקו של ישראל אלא משום דקיי"ל בשל תורה אזלינן לחומרא ולא אמרינן ברירה, דלא אמרינן הוברר שזה חלקו של ישראל. ש"ך ס"ק י"ט.

ד. מחולין קל"ה ע"ב, דגבי תרומה נאמר "תרומותיכם" וכן לגבי המעשר נאמר "מעשרותיכם".

ה. מחולין דף קל"ה ע"ב.

ו. בב"י כתב בשם התוס' בכורות דאפי' באזנה שהקנה אותו לעכו"ם פוטר, אבל התוס' בפ' בתרא דע"ז כתבו שיש להחמיר להקנות לעכו"ם אבר שעושה אותה טריפה כמו

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו.

יו"ד סימן שכ פעיף ג

ג. שותפות עם עכו"ם פוטרת מהבכורה, אפי' יש לעכו"ם אחד מאלף באם או בולד הרי זה פוטר מהבכורה.

ג. ד. המקבל בהמה מעכו"ם להיות מטפל בה והולדות בניהם, או עכו"ם שקיבל מישראל בהמה לטפל בה והולדות יהיו לשניהם הרי אלו פטורים מהבכורה, שנאמר "פטר רחם בבני ישראל" עד שיהיה הכל מישראל.

הראש או הריאה ומקנה לו זה אפי' בפרוטה הגם ששוה יותר אין חשש לביטול המקח דישראל גמר ומקני כדי להפטר מבכורה.
ובמתנות כהונה בסי' ס"א, שאני דאין פסוק המלמד כמו לגבי בכורה "כל פטר רחם בישראל" ואז כל שיש לעכו"ם חלק באותו חלק פטור ממתנות כהונה. ט"ז ס"ק ג'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com